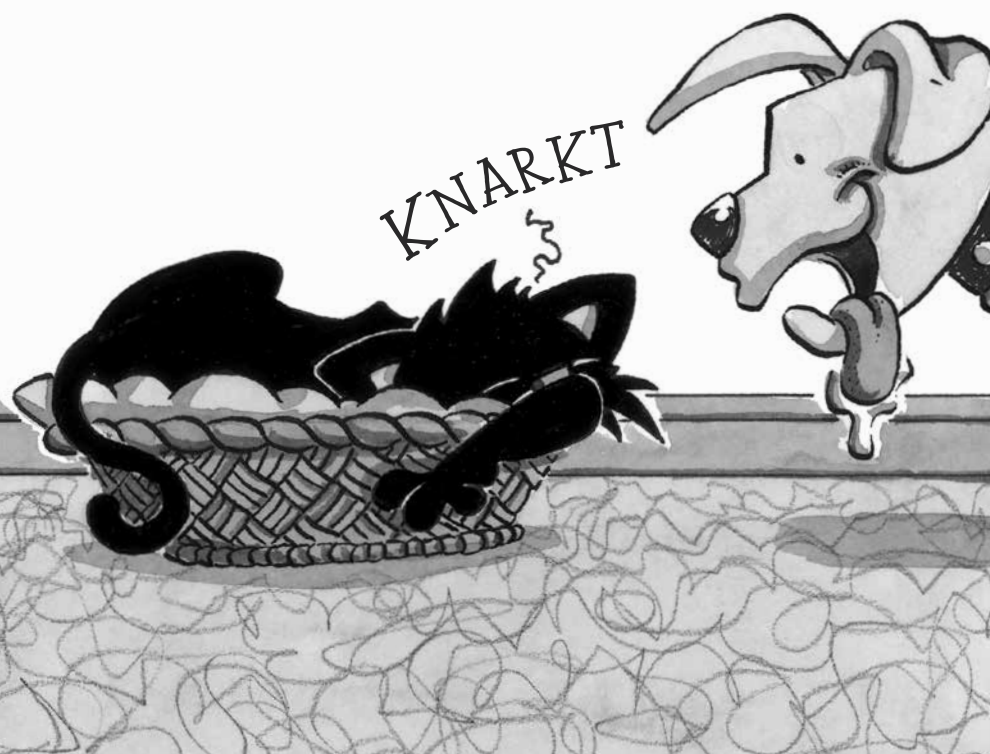

• PIRMAS SKYRIUS •
VIENĄ GRAŽIĄ DIENĄ

KATYTE! LIAUKIS!

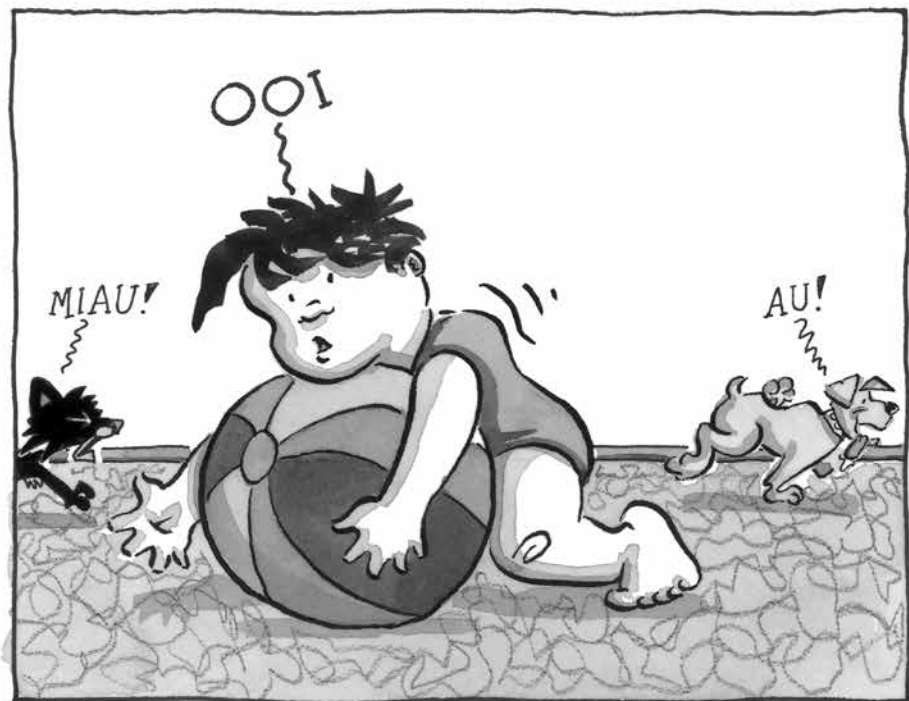
**KATYTE! ŠUNYTI!
BAKIT!**

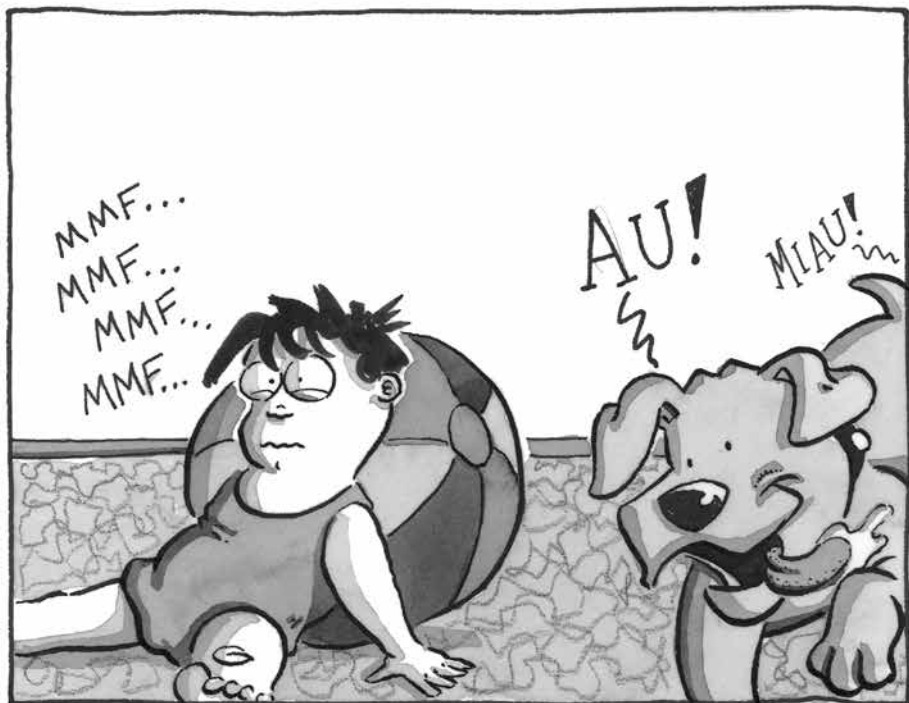
ABU NUSTOKIT!

**LIAUKITĒS, KOL
NIEKAS NENUKENTĒJO!**

O varge! Vaikeli, kas yra? Ar pargriuvai?
Kaip tai atsitiko?

Ar katē kalta? Na, nenuostabu. Vaje, vaje. Abudu šitaip lakstē ir šēlo. Tačiau aš neabejoju, kad jīe tave parvertē netyčia.

Katyte, mudviem laikas pasikalbēti.

Katyte, man įkyrėjo tavo KNIAUKIMAS, ŠNYPŠTIMAS
ir PEŠTYNĖS. Laikas kaip nors pakeisti tavo elgesį, prastą
nuotaiką ir tai, kad tu, regis, niekada nesiklausai.

Šūniti, kalbu ir apie tave. Viskas prasidėjo nuo tavo
seilėjimosi bėdos.

Štai kodėl nutariau, kad judviem laikas keliauti
į MOKYKLĄ.

